

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theatrum Asceticum, Sive Meditationes Sacrae

Neumayr, Franz

Ingolstadii [u.a.], 1747

VD18 14516888

Meditatio II. Misericordia puniens, sive Filius prodigus in servitute.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54686)

MEDITATIO II.
MISERICORDIA PUNIENS
SIVE
FILIUS PRODIGUS
in Servitute.

ARGUMENTUM.

Uem nuper exhibuimus FILIUM PRODIGUM, connivente Misericordia Divina in omne scelus effusum, hodie spectabimus redactum ad incitas, & cum extremis miseriis luctantem. Nempe peccatores, quos Deus non ad perniciem suam, sed ad salutem tolerat, denique per adversa compellit ad se redire. Erit igitur Meditationis

- Materia* : Filius Prodigus in servitute.
Puncta duo : 1. Servitutis dura conditio.
2. Salubris effectus.
Fructus , Augustini suspirium : *O felix necessitas, quæ ad meliora compellit!*
Propositum Osculandi manum Domini ferientis, nec contra stimulum calcitrandi.
Chorus Exhibet Bona Malorum Malos prementium.

PRO.

PERSONÆ.

Philanthropus, seu Filius Dei sub habitu boni Pastoris.

Filius Prodigus.

Paterfamilias seu Satanas.

Villicus.

PROLOGUS.

Reflexio in Meditationem præteritam, & Præparatio
ad præsentem,

Fides. Ratio. Viator.

Ratio. O Regio horridis plena mysteriis! *
Fides. Sed salubrium ferax affectuum,
Si attentius inspicias.
Ecce! hæc via Innocentiæ,
Ista est Poenitiæ:
VIA PECCATI est *media*,
Quia plerique à via Innocentiæ
In viam peccati abeunt
EX SPE pertingendi denique
In viam poenitiæ.
Verùm ô quanti falluntur!
Est enim *via impiorum tenebrosa*:
Nesciunt, ubi corruunt! Prov. 4.
Et offenso pede ad montes caliginosos, Jerem. 13.
In latè hiantem, quam vides, voraginem
Præcipite lapsu incidunt.
Et en! qualem descripsi infert se obviàm! **

Ratio.

* Theatrum exhibet Regionem montosam, & in medio hiatum igni-
vomum. ** Prodit Viator per montana, abyssu imminens.

- Ratio.* Prò! homo temerarie, qui ambulas in tenebris,
Nescius, quàm plenam periculis
Ingressus sis semitam!
- Fides.* Siste gradum: vel passum si promotes,
In ultimum exitium te projicies.
- Viat.* Quis me terret timore panico?
Ivi, & redivi hanc viam sæpiùs:
Et quid unquam mihi accidit tristius? Eccl. 5.
- Fides.* Cœco, & surdo loquimur: Clamabo altiùs!...
Cœlum fulminea luce emica,
Et voce saxa frangente intona!..... *
Audior!... audis infelix murmur ferale?
Vides incensi sulphuris lumen fatale?
- Viat.* Audio, video, rideo!

T R I O.

- Viator.* Assuetæ sunt aures his minis:
Fides. Sed tandem minarum est finis,
Ratio. Armata est Nemesis manus:
Viator. Nil terret me strepitus vanus,
Sæpe jam tonuit:
Ratio. Fides. Ultimùm monuit,
Iratùs audaciæ Deus:
Viator. Est bonus, est optimus Deus!
Ratio. Fides. Feriet te!
Viator. Non feriet me! **
Fides. Imò jam ferit!
Viator. Heu me! *Ratio.* Periit!
- Fides.* Non periit: fuit amabile fulmen,
Quod hominem attonuit, non enecuit.
LIII. Hoc

* Tonat, & fulgurat. ** Attonatur.

Hoc est ingenium Divinae Misericordiae:
 PUNIENS parcit, prosternens erigit;
 Hoc meditaberis hodie.

A R I A.

1.
 Connivere Peccatori

Actus est Clementiae,

Sed actus noxius,

Ni ferius, aut citius

Comes conniventiae

RIGOR metam figere

Cœperit Furori.

2.
 Res periculi est plena,

Neque Patri proprium,

Cum peccat filius,

Diffimulare longius:

Fornax bonum figulum,

Ignis pium Medicum,

Patrem probat poena.

Ratio. Paradoxa veritas docet me,
 Quod PECCATUM IMPUNE
 Timendum sit maximè.

Fides. Rectè colligis, At en! redit ad se viator,
 Intellige, quàm felix sit, qui punitur, peccator.

Viat. Heu me! heu me!
 Quàm ab ultimo exitio abfui proximè!
 Video horrendam abyssum, in quam incidissem,
 Nisi Dominus prostravisset me!
 Bonum, bonum mihi, quia afflictus sum!

Sur-

Surgam, & ibo ad Dominum,
Ibo à via peccati in viam poenitentiae:
Domine, venientem suscipe!

Fides. Viden', ut à se alius repente formatur,
Quem coelum percellit!

Ratio. O felix infelicitas, quæ ad meliora compellit!
Igitur laudent alii *Misericordiam conniventem,*
Ego amo *Misericordiam punientem.*

Fides. Ama! lauda!

A R I A.

Ratio. MISERICORDIA!

Quanquam sis irata,
Et abjecta oleâ,
Truci ferox galea

Sistas te armata:

Tamen ego amo te!

Feri, ure, seca me:

Tamen te amabo!

Dulcia sunt verbera

A Misericordia:

Dorsum inclinabo:

Feri!... à JUSTITIA

Feriendo vindica,

MISERICORDIA!

MEDITATIONIS II
De Filio prodigo in servitute

PUNCTUM I.

Servitutis dura conditio.

SCENA I.

Prodigus. Villicus.

Villicus. Superest pugillus de siliquis, tres, quatuor, quinque, sex, & rursus sex, omnino duodecim: lautè haberi hodie, collige, & helluare! *Prodigus.* Dure! jam in vespere vergit dies, & tandem prandium adnumerat: vix tulit moram fames, quin deficerem præ inedia. *Vill.* Prandebis hodie, & cœnabis simul: propterea duplum attuli. *Prod.* Crudelis homo es! & quousque insultabis extremæ miseriæ! Nescis, quanti mercenarii in domo Patris mei abundant panibus, & ego hîc fame pereor? *Vill.* Tuâ culpâ hæc accidunt: quare abiisti à Patre? abundantia petulantiam peperit: inopia docebit modestiam. *Prod.* Heu! deceptus sum! *Vill.* Lamenta fera! comede, & morere! *Prod.* Æquali saltem cum porcis in pretio habe me: duodecim siliquæ nequidem nefrendi in diem sufficiunt. *Vill.* Decem herus constituit tibi: quòd superadjecerim duas glandes, gratias debes meæ liberalitati. *Prod.* Ut fame peream, herus cupit? *Vill.* Hoc egit hactenus: sed quoniam sine noxa concoquis siliquas aliàs fatales stomacho delicato, iratus, quòd diutius, quàm vellet, vivas, hodie violentas forsitan manus inferet. *Prod.* Sic? quo facinore enim hoc malum merui? non sedulus officio fungor? non diu,

no-

noctūque invigilo suis? non hero, non tibi, Villice, per omnia obedio? *Vill.* Laudavi etiam: & certum est, nunquam futurum fuisse, ut hic tabesceres, si ita ad nutum obedire Patri voluisses, ut mihi obtemperas: sed nimirum quod amor Patris efficere non potuit, timor flagrorum præstat. Cæterum herum in furorem egit porcelli mors, quam heri nuntiavi ei. Tuæ societatis infortunium tribuit, imò malitiam suspicatur, ne fortè appetitus carnis audacem fecerit, aut malè suada fames adegerit auferre glandes fuculo, ut tu vorares. Rapiaris in quæstionem, & nisi te reum ultrò fateberis, per tormenta confessio extorquebitur, in quibus si occubueris, plaudet. *Prod.* Porcelli causa moriendum erit? attigit apicem sceleris tyrannis vestra. *Vill.* Hero tu ista querere, ego, quod jubet, exequor.

S C E N A II.

Prodigus solus.

Tibi hoc queror cœlum, surdum, æneum cœlum! cœlum lentum ad fulmina contra me! quoties provocavi? iterum provoco! eja! coge atra nubila! excute ignem vindicem! feri! nihil nesciantibus oculis inspiciam accensum sulphur pallentis flammæ: stantem feries! feri!.. non audis?.. aut fortè pronior ad vota orcus faciliùs exeret misericordem sævitiem? irruite furie! lacerate me Mænades! ad stygem rapite!.. etiam cessatis? vah!.. Quanquam quò me abripis furor! quiesce anime! orco, & cœlo melior herus meus hodie finem faciet prementibus malis! ô dies felix! Io! prandere hilariter juvat apud inferos cœnaturum!... Apud inferos autem? quid? felicior ibi expectat me vitæ conditio? finis malorum mors mea, an initium majorum erit?.. Tristis cogitatio! nam si vivere inter grunnientes porcos miseria videtur diutiùs intolerabilis mihi, quid erit vi-

vere inter frementes diabolos, & fame æterna confici!... Sed cui bono nunc de futuris angor? medebor præfenti malo! Eja! fruire deliciis, dum licet, tuis delicate Pusio! comede! epulare!... Ah! dentem pæne fregit durus cortex!.. ô nucleus dulcis!.. Pater! Pater mi! utinam videres filium sic helluantem! fleres! scio, fleres!.. imò vanus sum! pridem Pater oblitus est degeneris filii! frater, cùm exhibuit computum debitorum, quæ contraxi, amoris, siqua superfuit, scintillam ultimam extinxit penitus: cessa sperare miser, cessa!

S C E N A III.

Prodigus. Philanthropus.

Philantr. O Pastor infelix! *Prodigus.* Quem audio? *Phil.* O misera ovis! *Prod.* Resume animum, miser: etiam alius gemit. *Phil.* Ovicula mea, chara ovicula, ubi es! per montes & valles, per silvas & campos, per avia & devia, in fame & siti, in laboribus plurimis quæfivi te! pæne ad mortem sum lassus: *O ut tantus labor non sit cassus!* *Prod.* Amice, video te tristem esse: socium malorum habes: narremus alter alteri infortunia sua: est aliquod solatii genus, habere, qui possit compati. *Phil.* O quisquis es, humanus es certè, qui te mihi tam benevolè offers. Age, si te miseret mei, *da mihi bibere!* *Joan. 4.* quia oppidò fessus sum. *Prod.* Paulò ante frigidam ex puteo hausi: ebibe! *Phil.* Turbidam aquam offers! *Prod.* Nempe semper potum meum cum fletu misceo, *Psal. 101.* *Phil.* Sic bene: nam lacrimas cum gustu bibo. *Prod.* Ego ad satietatem. Etiam de siliquis dabo partem, si non fastidis. *Phil.* Pro porco me habes? nec enim humanus est iste cibus. *Prod.* Ignosce! fames extrema regionem premit: panis non datur mihi. *Phil.* Ego dabo, ut mutuum obsequium præstem. *Gusta!*
Prod.

Prod. Superi! quis candor est! & quæ dulcedo! *Phil.* Communis est refectio in domo Heri, etiam pro mercenariis.

Prod. Olim, ah! recôrdor! olim & ego comedi talem domi meæ. Cæterùm ovem perditam, si bene intellexi lamenta, requiris anxius? nunquid? *Phil.* Rem dicis, O si fortè vidisti errantem, doce, quâ persequi misellam debeam. Herus meus centum oves habet: una subtraxit se caulæ petulans: continuò jussus sum relictis nonaginta novem in deserto, requirere fugitivam, neque donec invenero, reverti licet.

Prod. Hem! paris pæne rigoris Domini utrumque premunt. Meus centum porcos heri habuit: unum occidit casus: reus damni agor, & licèt nonaginta novem supersint integri, ac valentes, de uno tamen damnabor mortis: tanta est crudelitas Heri. Sed mihi mors in votis est, & laudo tyrannidem, quæ me occidit. Satur vitæ sum, quam in tantis miseriis vivo, quantas si narrare vellem, obstupesceres, ô bone, neque crederes, hanc ætatem affigi tot calamitatibus, ac tantis potuisse.

Phil. Me plus, quàm ærumnæ quælibet, malè habet jactura oviculæ, quam requiro. Age, non fortasse se tuis porcis immiscuit petulcum pecus? aut non induit porcum potiùs, ut securiùs delitescat? *Prod.* Atrociter habita sit à vobis, est necesse, hæc ovicula, si inter sues maluit, quàm inter agnos vivere.

Phil. Errâsti: ex centenis charissima ipsa fuit, non aliter, ac si fuisset unica. Emerat eam Herus, & nutrierat lautè: creverat cum filio ejus simul, de pane illius comedens, & de calice ejus bibens, & in sinu illius dormiens: eratque illi sicut filia, 2. Reg. 12. Verùm noxiæ libertatis stultissimus amor fecit, ut ovium societatem averfata, amicitiam cum porcis expeteret: hæc fuit fugæ causa.

Prod. Indignum est stolidum animal, ut à te requiratur. Sinite inter immundas bestias experiri, quale discrimen sit inter mensam Domini, & glandes porcorum.

Phil. Ex ore tuo damnatus es. TU ES HÆC OVICULA! Te
sic

fic amavit Herus meus, ut adoptaverit in filium suum, & jus hæreditatis æquale cum filio, quem habet, unico constituerit: Tu verò amore contempto deseruisti amantem: abiisti in regionem longinquam, ut procul à Patris oculis luxuriæ vacares liberius: adhæcisti *uni civium*, & invitatus etiam ad reditum, ne legibus paternis iterum subjicereris, elegisti servitutem tyranni. Anthrope! *Prod.* Heu! audio nomen meum! quis es tu? & quis me prodidit tibi? pudor in fugam agit.

S C E N A IV.

Philanthropus. Satanus. Villicus.

Philanthr. Salubris pudor est, impudentiæ poena, poenitentiae radix. O peccatores insensati, quis vos fascinavit? sic Deus dilexit vos, ut filium suum Unigenitum miserit, qui vos reduceret in viam bonam, ad æterna bona: & vos, ne à filiquis avellamini, æterna bona contemnitis, nec me auditis! sic vos diligitis Deum? *Sat.* Mori cogam, antequam fugiat. Quem video? *Phil.* Fallor, an Dominus villæ est, qui occurrit? *Sat.* Non errâsti: habes, quod postules me? *Phil.* Ah! oviculam perdi: labor in requirendo exhaustit vires, & quoniam advesperascit, circumspicio, ubi liceat pernoctare. *Vill.* Apud nos non est locus in diversorio, Luc. 2. Nisi in stabulo propè puerum, qui porcos custodit. *Sat.* Tu crudus homo es. *Phil.* Accepto conditionem: nam ingenuus adolescens est, qui servit tibi. *Sat.* Tu vidisti? *Phil.* Sedebam ad puteum lassus: ut vidit, occurrit ultrò, neque calicem solùm aquæ frigide, sed & de filiquis, quas edebat, partem abstulit, ut me reficerem. *Sat.* Liberaliter egit: sed multò tu dignior laude es, qui tantillum obsequium tanti habes, ut commendes etiam. Erro? an aliam, quàm prætefers, loquuntur hi mores elegantuli,

tuli, hic suavis sermo, hæc tenera facies? Eja! pastorcule, in urbem te mecum ducam: mereris, ut usque ad delicias recreem, ne in via deficias. *Phil.* Parce: nec enim delicias amo, quippe quæ enervant magis, quàm adjuvant robur artuum: *in laboribus à juventute mea*, *Pf.* 87. assuevi duris: concede in stabulo angulum: sic antelucanus potero iter statutum persequi, priusquam ex urbe porta pateret mihi. *Sat.* Perdita ovis angit. Ne sis sollicitus: mittam ex meis, qui requirant felicius, quippe præ te viarum gnari, & anfractuum, per quos à recto tramite aberrat pecus. *Phil.* Mihi negotium commisit herus meus: obedire est necesse: ego quæram. *Sat.* Utinam puer meus haussisset aliquid ex ista indole! ubi est? *Phil.* Siliquas cum exhiberet, panem ego porrexi, miserans duram sortem. Gustavit, & cum gemitu gravi: *Heu! olim comedi similem!* dixit, flevit, intrò abiit. Mihi commota sunt viscera ab hoc suspirio: solari cuperem. *Sat.* Indignus est tua miseratione nequissimus flagrio: ignoras mores rabulæ: idem cum suis porcis ingenium habet: vorare & grunnire unus est labor curæ: alios negligit. Rursum heri periit porcellus mihi: nequitia an negligentia pueri tribuam, ambiguus hæreo: utrumvis fiat, culpam plagis trecentis luet. Si deficiat sub ictibus gaudeo, facile erit substituere servum utiliorem. *Phil.* Rigidus herus es, & reperis, qui velint servire? *Sat.* Non tot, quin plures. Sed nempe ampla est merces, quam promitto fidelibus, & sedulis mihi: nullam conditionem in contractu excipio, vel si *omnia regna mundi* pacisci vellent. Verùm hic puer, postquam placandi Patris, à quo aufugit, spes omnis concidit, sexcentis sexaginta sex talentis obærat mihi, consilium, ut se haræ addiceret, à desperatione accepit. Invitus ac reluctans servit: unde meretur haberi bene? ô! tu si meus esses, pro filio amareris. *Phil.* Habeo, & amo Dominum, cui addixi fidem: mutandi nulla est causa mihi. *Sat.* Liberalem tamen quòd Dominum habeas, nec vestis, nec vultus loquitur,

M m m m

tur,

tur, hic à fame pallidus, illa de vili lana. *Phil.* Contentus sum, quia diligo Dominum, & Dominus me: præter amorem Domini, sordities est, aliam mercedem exigere: ipse est merces mea, merces magna nimis! *Sat.* Verè bonus es servus tu! perge, quære tibi locum intus, ubi pernoctes cum meo. Suadà mirabili polles: si te miseret adolescentis, sponde, usurum meliore Domino, si melior servus erit. *Phil.* Et si fortasse inter porcos mea se mihi abscondisset ovicula, reducere ad Dominum per te licet? *Sat.* Nihil tibi negare possum: præter morem sentio inclinari me in tua vota propè per violentiam. *Phil.* Æquus es; gaudens eo.

S C E N A V.

Satanas. Villicus.

Villicus. **M**Omordit hamum pisciculus novus, tuisque inescatus blanditiis trahetur scilicet in istud littus. *Satanas.* Puer iste placet: Si persuasus mecum intrasset urbem, meus foret. Et ô ut foret! talibus insidiosior præ aliis magis, quos præ aliis natura, & gratia suis ditârunt donis. Nunc dubium eventum conatus habet: didicit pugnare Masculus. Suo placere Domino contentus, aliud nihil appetit: quo illicio traham? omnem tentaturi solertiam CONTEMPTUS vincet, contemptus, pugnae genus, præ ceteris invisum mihi! nam quid efficiam, si ne audior quidem? sed est alia cogitatio insuper, quæ non tollit solum conceptam spem, villice, de puero asserendo mihi, verum insuper timorem incutit, ne prodigum sibi auferat novus hospes. *Mysterium, vereor, ne ista persona tegat. Vill.* Quem igitur sub Pastoris habitu latere suspicio est tibi? *Sat.* Rem ab ovo docebo te. Uranius, qui terræ sanctæ imperium tenet, filium hæredem regni unicum à sæculis æternis genuit: postea in tempore geminos in spem eandem adopta-

adoptavit, alterum ex *Judæa* natum, alterum vocatum ex *gen-
tibus*, desiderante id filio, qui *fratres cupiebat*, atque ideo Phi-
lanthropus vocabatur. Ex adoptatis junior est Anthropus no-
ster, qui procul ab Uranio auferens se, dissipavit substantiam
suam cum meretricibus, quod vidisti, indeque redactus ad in-
citas adhæsit mihi. Pater, sicut odio extremo odit me, ita
filium servire inimico sibi probrosum ducens, quantumvis dege-
nerem reducere ad se voluit, misso fratre Seniore in tabellarii
persona cum litteris, quibus invitabat ad reditum. Adelpus
(hoc nomen est Senioris) legatione sua sive per fratris pervica-
ciam, sive per suam inertiam parum prosperè functus est: nunc,
suspisor, adornatam esse alteram, & in veste pastoritia ipsum
adesse Philanthropum. *Vill.* Hoc suspicaris? non est verisimilis
tanta demissio in filio naturali tanti Monarchæ! homo nauci unde
mereri possit tanti amoris prodigium? *Sat.* Tu nescis quidquam.
Nihil meretur Anthropus, sed Philanthropus AMAT: hoc satis
est: magno amori nullum prodigium magnum est. Rem claris-
simi vates pridem decantaverunt: & hodie an non vidisti, quàm
tenero in Prodigum sensu Pastorculus raptus fuerit? *Vill.* Re-
ctè observas. Nam quantis præconiis levissimum obsequium,
haustum frigidæ extulit? *ut tactus est dolore cordis intrinsecus, cum vi-
dit filiquas manducantem? ut deinde tanquam per ambitum expe-
tiit sibi stabulum hominis, in quo pernoctaret?* *Sat.* Et ovicu-
la, quam perdidisse se gemit, nunquid à Prodigio diversa erit?
audisti Epiphonema colloquii: *Si fortâsse inter porcos tuos mea se
mibi abscondisset ovicula, reducere ad Dominum per te licet?* *Vill.*
Firmata gravibus argumentis suspicio est. Licebit autem? *Sat.*
Minimè gentium licebit: jura mea, dum vivo, infringi mihi,
non feram, non patiar. Prætendat, quod vult, MISERI-
CORDIA, me JUSTITIA tuetur, à qua DECRETUM
habeo, quo ipse Uranius constituit, semel à se fugitivos ipso jure
servos mihi æternum fore: Decreto huic, & obligationi Prodi-

gus *sua manu*, & nempe ipso facto subscripsit: CHIROGRA-
 PHUM teneo: liquida causa est: non cedo! *Vill.* Contra fi-
 lium Uranii quid valebis? *Sat.* Valebit JUSTITIA, cujus sen-
 tentiæ ne quidem pro amore filii se opponet Uranius. *De jure*
 Anthropus meus est, donec debiti sui novissimum quadrantem
 solverit: & quia solvere nunquam poterit, meus æternum erit,
 nisi filius Uranii pro ipso solvat. *Vill.* Igitur securus es de posses-
 sione: nam tantò pretiò quòd rebelle mancipium Philanthropus
 redempturus sit Patri, non est credibile. *Sat.* Iterum oblitus
 es, quod jam monui: Philanthropus amat, & *majorem charita-*
tem nemo habet. Joan. 15. Charitas autem operit multitudinem
 peccatorum, 1. Pet. 4. Et nihil est incredibile de amante. Itaque
 si vera suspicio est, quòd Philanthropum Pastor tegat, in hoc
 uno puncto mea se versat spes, & noster posthac sudabit labor, ut
 ipse Prodigus *nolit redimi.* *Vill.* Spes exigua! labor arduus! quis
 enim non optet sibi miseriæ finem? *Sat.* Stupidus homo es.
Miseriæ finem ego promittam: *Amor libertatis*, quam nunquam
 concedet Pater, adhuc viget in juvene: non intelligis, quid se-
 quatur? *Vill.* Nempe hac spe illectus renet reverti ad Patrem:
 capio tandem. *Sat.* Et pro *renuente* non erit fidejussor Philanthro-
 pus: quid? etiam hoc capis? *Vill.* Optimè. *Sat.* Igitur quid
 agendum sit tibi, attende modò. Cænam utrique ut pares, ve-
 lim, non opiperam quidem, ne suspicio fraudis sit, honestam
 tamen in hospitis gratiam nempe. *Vill.* Notavi. *Sat.* Porro
 potui misceb is philtrum, quo excitatur amor in me: atque in-
 ter legumina herbam soporiferam pones. Ita uterque suavia in-
 ter somnia multam in diem dormiet securus sui: ego verò *per*
banc moram tenebo Prodigum mihi, & fortè hospitem simul:
 nam, nisi *qui principiis obstant*, alii vix vincunt tentationis illi-
 cium. Quod si fraus tua suboluerit pastorculo, certus sum,
 quòd Philanthropus lateat, atque ex hac notitia ordinabo con-
 siliùm. Habes, quid velim: cætera ego cum filiis exequar, quos
 requisitum eo.

SCE-

SCENA VI.

Villicus. Philanthropus. Prodigus.

Villicus. CUM cura faciam, quod iussisti. Anthrope! bona nova! Anthrope, progredere de stabulo tuo! herum propitium habes! *Prod.* Quid tu nuntias mihi, bone vir? *Vill.* Progredere! nec enim cum porcis cænabis hodie: lautior imperata est mensa in hospitis gratiam. *Prod.* Hem! quantum debeo tibi, amice, si propter te pacatior mihi herus erit! *Phil.* Iterum blanditiis credes improvide! ego verò, villice, ut beneficium acceptem à Satana, non admittam. *Habeo alium cibum, quem vos nescitis, Jo. 4.* Cænam tuam aliis para, qui non gustârunt, quàm suavis sit Dominus, cui servio: *Cibus meus est facere voluntatem ejus, cibus dulcis, fortis, regius. Prod.* Frater, quid agis! hæc tua erga me miseratio est? inediâ confectus stomachus jam spe devoraverat pinguem offam, & eripis mihi? *Phil.* Non possumus esse *participes mensæ Domini, & mensæ Dæmoniorum. I. Cor. 10.* Veneno turget, quemcunque aliquod Dæmonium pascit: inflatur, non nutritur: dulcedo in ore est, in stomacho mordens coluber, à cuius toxico infectus venter intumescit, ac crepat. *Prod.* Quas tragædias loqueris? *Phil.* Quas exhibent fugitivi ab Uranio, quibus in fastidio manna, & in deliciis sunt ollæ carniû, & cepæ, & allia Ægyptiorum. Circumspice orbem: cæmeterium vides plenum *sepulchris concupiscentiæ*: adhuc cùm erant escæ in ore, ecce furor Domini, Num. 11. Neque tu sapis ab his exemplis? *Prod.* Vis, ut fame peream? *Phil.* Ne fame pereas, bufones comedes? *Vill.* Mystera garritis vos, quæ ego non intelligo: si cænare non vultis, esurite! ego abeo.

S C E N A VII.

Philantropus. Prodigus.

Prodigus. **H**O habeo. Judicate Superi, quis inimicus sit mihi, si hic est amicus, qualem se jactat. Abi, dure, abi vias tuas, & nuntia Patri, inter quas delicias inveneris filium: nuntia, quàm acerbè me cruciet horrenda oblivio dissimulantis meas calamitates, quasi alienus pateretur, & non filius olim obsequens illi, & dilectus! intelligo, quid sibi repetiti nuntii velint, per quos ad se revocat: gaudet, si ab oculatis testibus audiat narrari longam seriem ærumnarum, quibuscum confictor: & vos applauditis subsannanti! hæc commiseratio est? Abi, nuntia! postremam gratiam miserabili filio hanc saltem faciat, & super se deat revocare ad se. Quoties mittit, durior fit mea conditio. Nuper adfuit frater, quid profuit? præpropera fuga hominis herum in furorem egit, me mancipatui addixit: hodie tu malis avibus advectus es: placidus esse Satanas cœpit, cœnam imperavit: quo animo rejicientis superbiam feret? novis suppliciis tua erit mihi luenda durities. Abi, libera te à cruciatu oculos saltem, si nemo ultra te objiciat de Patris domo. Oblitus est Pater mei, oblitus sum Patris! Abi! aut cur subsistis? audisti, porci causâ subeundum examen esse, & moriendum forrasse: hoc spectaculum nimirum tenet? bene habet: expecta! moriar, & ad inferos ibo: vix erit ibi deterior mea conditio.

Phil. Anthrope, quis te impatiens furor agit? *Durum est tibi contra stimulum calcitrare, Act. 9.* neque hæc animi impotentia misericordiam provocat. *Prod.* Nullam spero. Misereri si vellet Pater, tantis affligi malis, tanto tempore an tulisset? *Phil.* Invitavit, ut redeas: rursus invitavit: an non audisti? *Prod.* Venter non habet aures: & filiquæ meliùs, quàm verba saturant. Comedam reliquias porcini prandii, quoniam iste mihi meliorem canam invidit. *Phil.* Ah! fuit amica vis: nescis fraudes

Satanæ,

Satanæ, & dulce venenum amas, Potius reliquum panem dabo, paternum panem! cape! *Prod.* Habe tu tibi, quod habes: ego dapfilitate vivo! eja! suffocate animam bonæ glandes, ne rursus esuriam! *Phil.* In domo Patris nemo esurit. *Prod.* Cessa nomen tam malè rebus conveniens meis! *Phil.* Affligi permittit Pater, ut redire compellat! *Prod.* Heu! quanta sum passus! & quàm diu? *Phil.* De pœna quereris, de culpa files? dic: quanta sum meritis pati, & quàm diu? adde insuper tertiam quæstionem: quo modo es passus? debebas osculari manum ferientem, & intelligere, quid vellent verbera te amantis: percussit filium suum virgâ Pater, ut animam ejus ab inferno liberaret, Prov. 21. & blasphemasti: calcaribus fodit latera furentis equi, & recalcitrasti: culpam geminabat pœna, quæ urgere poenitentiam debuisset. Continuanti peccata continuasse flagra beneficium fuit: vix tibi, si citius suspendisset flagellum malè miserans Pater: vulnus quod cessat urere prudens medicus, non habet remedium. Recordare, qui fueris, & adorabis clementiam punientis. *Prod.* Recordor: peccavi utique, peccavi in celum! & coram te, Pater! *Phil.* Io! tandem sonuit optata vox! felix confessio! dolorem adde! *Prod.* Peccavi, non nego: sed minor est iniquitas mea, quàm ut tanta supplicia merear, minor est! *Phil.* Vah! quid audio? faxo, ut experiaris, quid merueris, cæce, infelix, scelestè homule! eja, subside terra! * absorbe monstrum! *Prod.* Prò Superi boni, quò abripior miser! *Phil.* In infernum descendis vivens, ne mortuus rapiaris. *Prod.* Heu! quæ facies rerum, horrenda! misera!

Phil. Hic tuorum gravitatem scelerum meditare: intelliges, quid merueris.

CHO-

* Subsidente terra sorbetur à tartaro.

C H O R U S

Exhibet bona Malorum Malos prementium,

Christus venator. Anima. Adamides.

Adam. Satis est: sudore diffuso! *
 Sol attigit meridiem: eo,
 Et lassata membra pane doloris reficio.
 O Adame, imprudens Adame, quid fecisti!
 Tua me gula de paradiso expulit:
 In hac valle lacrimarum
 Tua me culpa posuit.
 Heu! quot mala circumstant me undique!
 Supra modum gravatus sum,
 Ita ut tædeat etiam vivere! 2. Cor. I.

A R I A

O Mors!
 O bona Mors!
 Accelera!
 Post perdita
 Paradisi gaudia
 Malorum me prementium
 Tu unicum solatium,
 Tu una spes,
 Tu medicina es!
 2.
 O fors!
 O dira fors,
 Quid perdidisti?...
 Quò decidi!...

Vepres

* Theatrum exhibet silvam ex crucibus, & opticè agros refertos
 spinis ac tribulis.

Vepres rigant oculi! ...
Rigati vepres tristium
In truncos crescunt crucium:

O regio,

Infelix regio!

Intra Theatrum Clamores venatorii paulatim crescentes
audiuntur. Hé hé, hé hé, hé hé!

Adam. Quid audio?

Anima. Hæc fugio! vir bone,

Misit Dominus multos venatores,

Et venabuntur me, Jer. 16.

Obsecro, quæ tegent latebræ!

Heu! imminet!....

Christus. Adamida! nunquid hæc fugit dilecta mea?

Adam. Domine, dilectam appellas,

Quam persequeris sub hac imagine?

Christus. Fugerit, non effugiet:

Omnes vias sepervi spinis, Os. 2.

Cogetur redire ad me:

Hæc placet statio, huc traham, quam diligo:

Et tu eris testis meæ peritiæ.

ARIA venatoria.

Erravit sagitta amoris,

Jam paro sagittam timoris:

I ferrum, & age

(Sunt utiles plagæ)

Age, age in viscera te!

Bibe, noxium bibe cruorem,

Lethalem inflige dolorem!

Non servis furori,

Sed sancto amoris:

Age, age, exátura me!

Nnn

Anima.

Anima. Me miseram! sic erro per avia,
Nec reperio, nisi horridam à sentibus semitam!
Verè ambulavi vias difficiles,
Et in via iniquitatis lassata sum! Sap. 5.

Christus. Huc conde te, Adamida:
Utile tibi videbis spectaculum.

Anima. Quid faciam? angustia sunt mihi undique:
Obseptæ sunt viæ tribulîs: fugere non valeo,
Redire ad Dominum non audeo?
Usquequò, ah! usquequò persequeris me, Domine!

A R I A.

1.

Satis est, fatis:
Parce peccatis!
In leve folium,
Quod ventus abripit,
In siccam stipulam, Job. 13.
Quam passer proterit,
Non satis dignam te,
Exerces iram, Domine:
Satis est!

2.

Quid te juvabit?
Laudem quis dabit,
Si me occideris?
Me *canem mortuum*, 1. Reg. 24.
Si Leo dederis
In escam volucrum?
Vivens laudabo te, II. 38.
Iraisci, quæso, desine,
Satis est!

Christus.

- Christus.* Vidisti Adamida, humiliatum
A tribulationibus animum?
Vicimus! abite tela sanguinea:
Inermia in amplexum tendo brachia!
Anima, chara anima!
Ecce Dilectus tuus, & ad te conversio ejus! *Cant. 7.*
Fornicata es cum amatoribus multis:
Tamen revertere ad me! dicit Dominus,
Et ego suscipiam te! Jerem. 3.
- Anima.* Superi! *Vox dilecti in auribus meis! Cant. 2.*
Fallor? an gratiam inveni? *Christus. Veni!*
- Anima.* Ludor misera!
Vocem audivi Nymphæ,
Quod clamabam, reclamantis!
- Christus.* Amantis!
- Anima.* O vox suavissima!
Sed, si tu es, Domine, quare abscondis te?
- Christus.* Abscondis te?
- Anima.* Ah! pudor prohibet occurrere:
Peccavi, nec adhuc impetravi
Pro peccato veniam!
- Christus.* Do veniam!.....

D U E T T O.

- Age, rue in amplexus!
Stringat nos amoris nexus
Sempiterno foedere!
- Anima.* Adsum: ruo in amplexus!
Sine per doloris nexus
Sacros pedes stringere!

Nnn 2

Christus.

Christus. Cesset dolor! vepres ite! *
 Versa crux in lignum vitæ
 Nova fronde floreat!

Anima. Terra stupe! Cœlum gaude,
 Plenô chorô mihi plaude:
 Nova scena postulat!

Christus. Felix est miseria,
 Per quam ibis,

Anima. Per quam ibo

Ambo. Ad æterna gaudia!

Adam. Vigilo, an somnio?

Nam solatio dulcissimo

Replet animum ista visio.

Intelligo, quàm bona sint mala malos prementia:

Colligo, quantum homini Dominus,

Præstiterit beneficium,

Quòd post peccatum de paradiso voluptatis

Expulerit in exilium.

A R I A

^{I.}
 Muliebria suspiria,
 Quousque dira nomina:

Clades, infortunium,

Dolor, crux, supplicium

Stultè acervatis?

Ipsa vos decipitis:

Mala hujus temporis

Mala dum vocatis,

Erratis!

Væ

* Exhibitio: silva crucium vertitur in Paradisum.

^{2.}
Væ peccatori homini,
Si per parentis Domini
Sævam indulgentiam
Paradisi gratiam
Nunquam perdidisset!
Ebrius delicijs
Nunquam se à vitijs
Verè avertisset:
Periisset.

MEDITATIONIS II

De Filio Prodigio

In servitute

PUNCTUM II.

Salubris Effectus Misericæ.

SCENA I.

Philanthropus solus.

Miseranda cæcitas! poenam omnes, paucissimi culpam metuunt, cum tamen culpa sit causa pænæ, & pæna æquò animo tolerata tollat reatum culpæ, æternum torturæ animam, quæ in tempore pænam fugit. Quid agitis Mortales miseri, quos miseræ non corrigunt, sed indurant? Quid faciat vobis Deus? impertitur bona: prodigitis! imò quasi parùm sit malè prodigere, abutimini contra datorem: profunditis opes ad luxum, auctoritatem impenditis sceleri, sanitatem,

Nnn 3

vires,

vires, & vitam longam consecratis otio, ventri, licentiæ. Immittit adversa, quid fit? quotusquisque à plagis emendatur? Quanquam quid hoc quæro? quæro, quotusquisque non à plagis fit peior? in quàm tetra consilia paupertas præcipitat? quas tempestates, quas rixas, quæ jurgia, quas cædes contempus efficit? infortunia quælibet in quas blasphemias & murmura adversus coelum, in quas contumelias & imprecationes contra proximum desinunt? Dicite, quos nec beneficia cicurant, nec pœnæ corrigunt, non merentur inter incorrigibiles numerari? Si nunquam peccastis, ægrè pœnam ferre, dissimulem fortasse (quanquam plùs omnibus peccatoribus afflicti sint mecum sancti, quoniam hæc ad coelum via securissima, & brevissima est) sed quòd impatienter jactent ærumnas suas, qui pridem reos se fecerunt æterni supplicii, non est ferendum. Nescitis, quid sit infernus, quotquot infernum meriti de pœnis temporis conquerimini. Patientior ab inferis resurget Prodigus meus, opinor, cum *quid sit passus in tempore, & quid sit meritus in æternitate, consideravit.* Revocabo, Discede terra!... *Adolescens, tibi dico: Surge!*

S C E N A II.

Philantropus. Prodigus.

Prodigus. **S**urgam, Domine, surgam, & ibo ad Patrem!
 Heu! peccavi, & ut eram dignus, non recepi!
 Job. 33. Surgam, ibo. *Phil.* Surge, en porrigo manum, in qua descripsi te, ne obliviscerer tui! *Prod.* Quid video! ô manus perfossa pro me! Heu! Domine, quousque tenebantur oculi mei, ne te agnoscerem! *Tues Christus Filius Dei vivi, Dominus meus, & Deus meus!* quousque celasti te mihi, Deus redemptor meus ab inferno inferiore! *Phil.* Surge! narra, quo animi sensu es, & quid vidisti? *Prod.* Locum tormentorum vidi,
 paratum

paratum illis, quos pœna temporalis non emendat. Vidi, quàm pro merito meorum scelerum huc usque delicatè sim habitus! Quid egi imprudens? odi Patrem, quia puniebat filium contumacem! ô punitio felix! ô stultum odium! amâsti me, Pater, cùm punivisti! laudo amorem denique, & in flagella deinceps offero. Si essem incorrigibilis, vœ mihi! sub flagris rabidorum dæmonum æternùm gemerem. *Phil.* Intelligis modò Providentiæ Divinæ consilia? *Prod.* Tota series ordinis ante oculos est: intelligo, quàm singulariter sim amatus. Vidi involutos igne tartareo adolescentes post primum peccatum grave præcipitados in abyssum miseræ, & ego tot millium reus adhuc vivo! vidi juvenes post primam contumaciam relictos sibi, & casu perpetuo deorsum lapsos, donec eos orcus exceperit: mihi ne profundius ruerem, obex est positus! vidi viros ac senes insignes officiis; ac meritis graves, denique per constantiæ defectum infelices, obliteratedâ omnium, quæ fecerunt, bonorum memoriâ perpetuis cruciatibus horrendo Dei judiciô adjudicatos: & ego, qui multa mala feci, boni nihil, in hanc diem ad gloriam Misericordiæ servor! Ah! sit confessionis meæ cælum, & terra testis, peccavi! *Et ut eram dignus, non recepi!* injustæ querelæ erant, quibus Patris duritiem infamavi impius: stulta suspiria, quibus fortis mutationem deploravi futurorum improvidus: æternùm fuissèm miser, si fuissèm diutiùs felix. *Phil.* Bene habet: fuit operæ pretium ad inferna descendere: fregit contumaciam inspectio tetri carceris, & impatientiam correctionis pœnarum considerata acerbitas domuit: nunc tandem subibit animum vitæ malè actæ nausea, horror, poenitentia. *Prod.* Subiit nausea gravis, horror ingens, poenitentia amara! *Phil.* Poenitenti licet redire ad Patrem: vis? *Prod.* Heu me! an velim, interrogor! gratia est non nisi per te speranda, ut liceat. *Phil.* Audes? *Prod.* Te Duce, audeo, quanquam timor, & pudor pugnent. *Phil.* Quid dices autem? *Prod.* Dicam ei: PATER!
Phil.

Phil. Cui tu nullam præsticisti obedientiam! *Prod.* PECCAVI!
Phil. Et tota pæne vita unum peccatum fuit! *Prod.* PECCAVI IN COELUM!
Phil. Quod tibi promiserat Pater, si non peccares: & contempsisti. *Prod.* PECCAVI CORAM TE!
Phil. Neque Sanctissimos oculos erubuisti impudens!
Prod. JAM NON SUM DIGNUS VOCARI FILIUS TUUS!
Phil. Nimirum postquam ultrò elegisti esse servus diaboli! doles?
Prod. Doleo! *Phil.* Quantum doles? *Prod.* Lingua explicare non potest: rumpe costas pectus! loquatur cor. *Phil.* Imò loquatur res: abrenuntias diabolo, & omnibus pompis ejus? ecce intrat! nunc, quod sentis, age.

SCENA III.

Philanthropus. Prodigus. Satanas. Villicus.

Satanas. NEMPE est, quod dixi, villice, fortior armatus venit, Luc. II. Sed ego à vi ad jus provoco: nondum est debellatum. Adsumt. Hospes, quousque animam nostram tolles? si tu es Christus, dic nobis palàm, Joan. 10. Venisti perdere nos. *Phil.* Ego sum Pastor bonus: inveni inter porcos ovem, quam quæsi: vitam habeat, & abundantius habeat! villice, functus officio es, quod tibi imposuit is, qui armat omnem creaturam contra insensatos. Affixisti Anthropum meum afflictione justa: satis est: jam in alios huic similes robur, ac vires verte. *Vill.* Coelo & orco servio ad nutum tuum, nec ultrà, quàm tu permittis. *Sat.* Sic tu abibis? at ego signum mihi de cælo expeto. Eja! Si Filius Dei es, dic, ut istæ siliquæ panis fiant! *Phil.* Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei, Matth. 4. Vade retrò Satana! Marc. 8. Neque posthac scandalum huic animæ pone! *Sat.* Utùt Philanthropus sis, non est tuum justitiæ contradicere: mea est hæc anima: ultrò addixit fidem! *Prod.* Abrenuntio.
Sat.

Sat. Tradidit se voluptatibus carnis! *Prod.* Abrenuntio! *Sat.* Vixit ad mundi sensum! *Prod.* Abrenuntio! *Sat.* Chirographum servitutis manu sua subscripsit, firmavit operibus! *Phil.* Chirographum decreti ego delevi pridem affigens illud cruci. Col. 2. Sublata est tetri mancipatûs obligatio, si Anthropus sublatam velit. *Prod.* Volo, abrenuntio! *Sat.* Cur vis autem? redibis ad Patrem, credo, annosus transfuga? I, non jam teneo: sed video, quid sit futurum: novi hominem, Philanthrope! tædium servitutis meæ concepit modò, quia sic meritum paulò asperius habui: cum senserit jugum Uranii, aufugiet iterum, & redibit ad me, ut primùm fames regionis cessaverit. *Phil.* Sic? quid dicis de te ipso? hæc à te levitas, hæc inconstantia timenda sit mihi, ut te celeriter tuæ pœnitentiæ pœniteat? *Sat.* Ego tamen hoc vitium non exprobro tibi: perge! servire Uranio per me licet, sed & ab Uranio, quoties lubebit, redire ad me licebit, promptum habebis Satanam semper, ut in gratiam fugitivum recipiat: opes, voluptates, delicias, libertatem, honores, omnia tibi dabo, ut nuper dedi, sic, quasi nunquam violasses fidem, & à me discessisses. Scio connivere, & indulgere humano genio prono ad inconstantiam. *Phil.* Age, frater, hæc ut promissa placent? *Prod.* Detestor simulatoris scelestam spem! adhuc superbus tumet insano fastu, quo jam olim supra Dominum se extulit rebelle mancipium, rudentibus inferni propterea alligatum devorantibus flammis. Ictus piscator sapit: & per infelicem experientiam tandem novi te, Satana, & scio, qui sis. *Pro gratia* offers iteratum amplexum, si velim à Patre rursus ad te reverti: quis fastus est? gratiam pauperimus diabolus jactet! gratiam crudelis tyrannus! *Phil.* Sic places, Anthrope! urge, urge iram nobilem, & in faciem exprobra sævo Domino injurias, quibus affecit te! narra dolos, quibus implicuit incautum! mendacia numerata, quibus simplicem decepit! odio, sancto odio, æterno odio sævitiem ut vindices,

Oooo

dices,

dices, velim. Non est, quod metuas: torqueat os efferum!
 oculos & fauces armet! spiret rabiem pectus! pruriant in cæ-
 dem dentes! canis est, qui latrare potest, mordere non potest,
 nisi accedentem: ego ligavi. *Prod.* Et ego accessi demens, ut
 possem teneri! sed nempe simplicem oviculam joculari specie,
 & caudæ blandimentis decepit perfidus adulator, postquam cum
 filiis simul juraverat in exitium meum. Aut age, quid men-
 tior? Dic: quo vultu fugitivum à Patre excepisti? non amicum
 te mihi fingebas, & aureos montes promiseras? dedisti? imò
 quod meum erat, per varias artes abstulisti mihi: & quid su-
 perest? tristis egestas docet, quàm non *utile* peccatum fuerit.
 Insuper quanta gratulatione amplexus es Hospitem? quàm mag-
 nifica laude res ac spes meas putidus blatero prædicasti?
 quàm amplos honores, quàm splendidam gloriam spondidisti?
 dedisti? imò cùm in honore essem, & gratiâ pollerem apud
 Deum, & homines, utrâque gratiâ per te excidi miser! quid
 superest? grunntus porcorum clamat, quàm *infamem* pecca-
 tum fecerit. Delicias verò tuas quantis encomiis extulisti!
 non pro famulatu addixisti paradisum? dedisti vel pomum sal-
 tem? ita, dedisti, sed putrida, Sodomitica poma! quid su-
 perest? cinis, vermis, nihil. Experimentum ex his glandibus
 habeo, quàm *tristes fructus* peccatum ferat. *Sat.* Garri, cla-
 ma, vociferare, ego rideo: nihil hac ira citiùs refrigescit:
 post ostiduum rursus istam prensabis manum, impatiens jugi:
 repeto. *Prod.* Imò, ut desperes de me, maledicte Satana,
 hostis jurate Dei & hominum! ecce ego me tibi hodie inimi-
 cum perpetuum solenni declaratione profiteor: & hoc Philan-
 thropo teste, firmiter statuo ac propono, me tibi semper ad-
 versaturum: neque juxta tuum beneplacitum aliquid unquam
 deinceps dicturum, aut facturum, aut permissurum, ut à meis
 subditis quidquam agatur. Sic me Deus adjuvet, & hæc,
 quam osculor, divina manus! *Phil.* Satis est: probasti seriam
 volun-

voluntatem! opere consummetur! *vade retrò Satana! vade retrò! Sat. Recedo usque ad tempus! Luc. 4.* Revertar autem, ne ambige, revertar cum omnibus meis: *Et erunt novissima tua pejora prioribus. Luc. 11.* *Prod.* Faxo, ut, qui hactenus fuisti mendax mihi, deinceps teipsum fallas.

S C E N A Ultima.

Philanthropus. Prodigus.

Philanthrop. Time tamen, frater mi, time! *Prod.* Quem tu dignaris fratris nomine, in filium propter te recipiet Pater: quid timeam! Satanam contemnere & odisse jussisti tu: Patrem vis, ut tenero amore amem: quid timeam? *Phil.* Te time, Anthrope, tuam ignaviam, tuam levitatem, tua vitia time, & affectiones effrænes, quarum petulantiam consuetudo peccandi firmavit: ita dico tibi: TE TIME! Per viam pœnitentiæ redeundum est ad Patrem: *arcta est via, amen dico tibi, & pauci, pauci sunt, qui inveniunt eam, Matth 7.* Plenus est infernus à pœnitentiis falsis, & ex centum denique *super uno pœnitente* habent Angeli, unde gaudent, *Luc. 15.* *Prod.* Heu! in quos fluctus me retrahis jam propè exilentem in litrus! siccine fieri potest, ut me in damnatas stultitias rursus præcipitem? *Phil.* Fieri potest, nisi te timeas. A dextris, & à sinistris insidiæ sunt: à *prosperis, & ab adversis* periculum imminet: *audacia, qua te occasione admoves, & ignavia, qua trepidas, cum tentaris, fatalis est: medium tene, si errare non vis. Terminus à quo peccatum est: deserere peccatum primus est pœnitentiæ gradus: ultrà non progredi erit regredi. Terminus ad quem amplexus paternus est: huc si aspiras, neque tenere euntem debent camporum, aut silvarum deliciae, neque terere, quæ se objiciunt cautes, & scopuli: insuper sive rideat cœlum, sive tonet, eundum erit.* *Prod.* Ah ibo, ibo ad Patrem,

Oooo 2

trem,

trem, quocūque labore constet. PECCAVI IN COELUM!
 & CORAM TE PECCAVI, Pater mi! INFERNUM MERUI!
 hæc cogitatio sufficiet, ut gravissimæ difficultates sint leves.
 Perite cum porcis stabula, infelix diverforium hominis ab ho-
 mine degenerantis! peri longinqua Regio, scelestæ Sodoma!
 pluat Dominus sulphur & ignem super te: tota subside in cine-
 res, ne quem posthac fucata amœnitas capiat! *Phil.** Audivit
 Dominus vocem imprecantis! sed tu *salva animam tuam, noli re-
 spicere post tergum, nec stes in omni circa regione!* *Genes. 19.*
Frod. Præi Philanthrope, præi, & monstra viam! *Phil. Ego*
sum via! *Joan. 14. SEQUERE ME!*

MEDITATIO III.
 MISERICORDIA ANIMANS
 SIVE
 FILIUS PRODIGUS
 in Reditu.

ARGUMENTUM.

Resolutio Conversionis facilè à puniente Misericordia
 per immixtas adversitates extorquetur: sed RE-
 SOLUTIONIS EXECUTIO ab occurrentibus in
 praxi difficultatibus sæpe in discrimen adduci-
 tur. Propterea Filium Prodigum hodie exhi-
 bemus in ipso ad Patrem reditu per objecta ob-
 stacula pusillanimum, & de proseguendo itinere hæsitantem,
 deni-

¶ Ignis de celo consumit omnia.